

Anna Stibalová

Anna Stibalová se na narodila v lednu 1956 v Kadani. Měla 3 starší sourozence, vyrůstala v Perštejně. Dětství měla krásné.

„Venku na silnici jsme hráli badminton, hráli jsme školku, skákali jsme přes švihadlo, chodili jsme do lesa.“

„No a v době, kdy jsem chodila do školky, tak jsme měli velkou zálibu, že jsme hráli divadlo.“

Anna měla milující rodiče, kteří pro ni byli velkým vzorem. Maminka i tatínek pocházeli z 12 dětí, maminka byla z chudé rodiny, tatínek byl synem mlynáře. Maminka byla za války poslána na nucené práce do Německé říše. Pracovala v nemocnici v Hlučíně. Jednou, když jim tam umřel voják, tak ho nesly s kolegyní do sklepa.

„Byl nálet. A jak byla ta tlaková vlna, tak najednou maminka šla vpředu, kamarádka šla za ní a slyšela, jak ty nosítka spadly na schod a ten mrtvej na těch nosítkách seděl.“

Tatínek musel narukovat do německé armády a dělal tam radistu. A jako zajatec se dostal až na Sibiř.

„Slyšeli, že Rusové nemluví německy, že jim i něco rozuměj, protože to je taky slovanský jazyk, tak se ještě s kamarádama dvouma, se nechali zajmout. Takže se dostali do zajetí a nemuseli v té armádě bejt.“

Velký strach zažila celá rodina Anny Stibalové v srpnu 1968. Rodiče se báli, že zase vypukne válka. Anna byla ještě malá, tak to moc nevnímala. Zato její sourozenci ano.

„Ta nejstarší, ta už tenkrát dělala v porcelánce a pamatuju si, že běžela po schodech a přiběhla do ložnice k rodičům, zapla rádio, a to bylo někdy kolem půl pátý, bylo tam to hlášení, že nás jako napadly ruský vojska a vím, že sestra měla hrozný strach, jestli nebude válka. Protože se ten rok chtěla vdávat.“

Bratr Jáchym 1.srpna 68 narukoval na vojnu, rodiče se o něj báli.

„Měli strach, aby nemusel narukovat do Ruska.“

„A ta nejmladší z těch třech byla v tu dobu na Ostravsku a měla strašný problémy se dostat domů.“

Anna vystudovala zemědělskou školu, rok pracovala na statku, pak šla dělat matrikářku.

„A to byla práce, která mě bavila ze všeho nejvíc, protože vlastně celý život jste s těma lidma v kontaktu.“

Anna Stibalová má jednoho syna a dvě vnučky. Rodina je pro ní velmi důležitá, stejně tak přátelé a má i přání pro dnešní děti.

„Aby byli uctíví ke svým rodičům, aby si vážili dospělých lidí, aby byli slušní a hlavně, aby měli spoustu dobrých kamarádů o který se vždycky můžou opřít.“